

samme Opfattelse har jeg endnu, men jeg maa paa den anden Side tillade mig at sige, ligesom jeg sagde i det andet Thing, at jeg, forsaavidt Rigsdagen i sin Heelhed finder det rigtigt at vedtage dette Lovforslag, ikke seer, at der er nogen Grund til fra Regeringens eller særligt fra Justitsministerens Side at modsætte sig samme. Jeg vilde heller ikke idag have taget Ordet, hvis der ikke var fremsat nogle Bemærkninger imod Lovforslaget, der vare i den Grad stærke, at de, hvis de vare fuldkomment berettigede, maatte gjøre, at jeg maatte finde det uforsvarligt, at jeg ikke havde modsat mig Lovforslaget. Det er saaledes først af det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David) blevet httret, at Forslaget skulde staae i en saadan Strid med Lyndelovens § 57, at det paa Grund heraf vilde være urigtigt at vedtage det. Jeg kan imidlertid ikke indsee, at der er en saadan Modstrid, eller at den i alt Fald har et saa stort Omfang og en saa stor Betydning, som det ærede Medlem antager. Der er af et andet æret Medlem (Phillipen) blevet httret, at Lovforslagets sidste Linie — jeg troer, at det var den, han sigtede til, — forekom ham at være Konvens. Det troer jeg imidlertid er en endnu mindre begrundet Udtalelse. Ordet „Skudsmaal“ bethyder der nemlig det Samme som „Bidnesblyrd“, og det er kun Bidnesblyrd, som ikke maae indføres i den nye Skudsmaalsbog; der skal derimod i den kun indføres, hvor og hvorlænge det vedkommende Lynde har tjent. Der fremkom paa den anden Side fra et æret Medlem for Kjøbenhavn her fraaas-overfor (Blong) en meget for stærk Udtalelse til Fordeel for Lovforslaget, idet han meente, at Skudsmaalet var en Bevning af et Trællemerke, som man havde sat paa Lyndet. Jeg troer, at det ærede Medlem i saa Henseende er fuldstændigt paa Bilsbor, og at han derved overseer, at den hele Lyndelovgivning — og det gjælder navnlig om den nu bestaaende Ordning — er begrundet i Hensyn til selve Lyndets Vel. Forpligtelsen til at holde Skudsmaalsbog skriver sig heller ikke fra en Tid, der ligger saa langt tilbage, som man af det ærede Medlems Udtalelser kunde fristes til at antage. Jeg skulde tage meget fejl, om det ikke forholdes sig saa, at denne Forpligtelse ikke er af

nogen meget gammel Alder. Jeg maa altsaa protestere imod, at Skudsmaalet er et Trællemerke, eller at Noget, der i fjerneste Maade med Rette kan karakteriseres saaledes, ved Skudsmaalet er lagt paa Lyndet; det er, som den hele Lyndelovgivning, i selve Lyndets Interesse, at Bestemmelserne derom ere givne. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at der vil være mangt et Lynde, som vil finde det i høieste Grad besynderligt og meget lidet ønskeligt, at det nu ikke skal være det muligt at faae alle de gode Bidnesblyrd, hvortil det har gjort sig fortjent, samlede paa eet Sted. Det er en Selvfølge, at Bidnesblyrdene ikke ville ophøre, fordi Rigsdagen vedtager dette Lovforslag; det vil kun have til Følge, at der ved Siden af Skudsmaalsbogen, som indeholder, at Lyndet har tjent saa og saa længe paa det og det Sted, vil fremkomme løse Skudsmaal, som Vedkommende føre omkring med sig. Man maa ikke vente, at man ved at vedtage dette Lovforslag vil faae Skudsmaalene bort; det vil ikke blive Tilfældet. Grunden til, at der er paalagt Lyndet den særegne Forpligtelse, at holde Skudsmaal, skriver sig, hvis jeg ikke tager meget fejl, herfra, at det som Følge af vor Forsørgelseslovgivning er nødvendigt paa en særegen Maade at kunne føre en lettere Control med, hvor den Deel af Befolkningen opholder sig, som ifølge sin hele Livsstilling hyppigere stifter Opholdssted end Andre, og som ogsaa ifølge de uheldigere Forhold, hvorunder den er stillet fra Fødselen af, lettere vil komme i det Tilfælde, at der bliver Spørgsmaal om, hvor dens Forsørgelsesret er hjemlet efter Lovgivningen. Jeg troer, at Bestemmelsen om Forpligtelsen til at holde Skudsmaal væsentligt har sin Oprindelse herfra. Idet jeg endnu engang fremhæver, at jeg ikke kan see, at der i selve Lovforslaget, som det foreligger, er Noget, der kan være til Hinder for, at det, naar Rigsdagen vedtager det, bliver indstillet til Hans Majestæt Kongens Stadfæstelse, skal jeg ved Siden deraf ogsaa gjentage, hvad jeg har sagt i det andet Thing, at jeg ganske maa henstille, om det høie Thing eller Rigsdagen i det Hele vil finde det rigtigt at vedtage Lovforslaget eller ikke. Nødvendigt troer jeg ikke, at det er.